מח: לולב וערבה פרק רביעי סוכה

עין משפט נר מצוה

א (מי׳ פ״ו מהל׳ תמידין ומוסרין הלכה ז׳):
נמ ב מי׳ שם הלכה ח׳:
ם ג מי׳ שם הל׳ ט׳:
סא ד מי׳ שם הל׳ י׳:
ה (מי׳ פ״ו מהל׳ לולב ומזה הל׳ י׳):
סב ו מי׳ פ״ו מהל׳ מעשה הקרבנות הלכה יג:

רבינו חננאל

פי׳ ב) [מנא הני מילי] המים שאתם שואבין בשמחה הוא יהיו מן המעיין. לפיכך שנינו מן השילוח. **תנא** מאימתי מנסכין. עם אברי המיד של שחר. מעשה באחד שניסך על רגליו ורגמוהו כל העם באתרוגיהן. עלה לבכש ופנה לשמאלו. תנן התם כל העולין למזבח עולין דרך ימין ומקיפין ויורדין (על העקב) [דרך שמאל], חוץ מן ג׳ דברים [שעולין דרך שמאל וחוזרין על העקב, ואלו הן ניסוך המים, והיין, ושולח העוף שרכב במזרח. ניסוך המים והיין שלא יתעשנו, עולת העוף שלא תמות בשפן. אחד מעבה ואחד מידק שיהו שניהם כלין כאחת. פי׳ ספל אחד [קילוחו] עבה שמוציא הרבה, והאחר דק מוציא מעט מעט. ואמרינן לימא מתניי׳ ר׳ יהודה היא דאמר מלוג המים היה מנסך [כל שבשנה], נמצאו המים המתנסכין לוג אחד, והיין ג׳ לוגין. דלא אשכחן בניסוך היין פחות מניסוך הכבש והוא ג׳ לוגין שנאמר ורביעית ההין לכבש יין, דההין י״ב לוג רבע ההין ג׳ לוגין. לפיכך היה של יין נקב גדול ושל מים נקב קטן, ועמור זה של יין היה יוצא עבה ושל מים היה עמודו דק. ראי רבנן כיון דאמרי היין ג׳ לוגין כדאמרן, והמים ג׳ לוגין דתנן צלוחית של זהב היתה שם ומחזקת ג׳ לוגין, אמאי צריך אחד מעבה ואחד מידק, והא כי הדדי ניהו. ואמרינן אפילו תימא רבנן חמרא סמיך מיא קלישי בעיין מימר, מעורבה למים מידק ליין. דאמר ר׳ יונה בשם ר׳ מאיר נקב שאינו מוציא מים היה מוציא יין ושאינו מוציא יין מוציא שמן, ושאינו מוציא שמן מוציא רבש. ואוקימנא מתניי׳ לרבנן דלרי [יהודה] לא היו ספלים אלא קשות כו׳. ת״ר מעשה בצדוקי אחד שניסך על גבי רגליו ורגמוהו כל העם באתרוגיהן כו׳. ירושלמי אית דאמרי שהוא הצדוקי דפרה שבא ונגע בו רבן יוחנן בן זכאי הוא שניסך ברגליו. והצדוקי של יום הכיפורים אחר. ואית דאמרי דפרה ודיום הכיפורים חד, דרכוכה חד.

ב) עלמא דמסר נר לרגיו ופ״ק מנחות ופ׳ בתרא דחולין ובשמעתין מים בשמין ופי׳ בספי המים פ״ה מהל׳ מעה״ק.

כמין חוטמין דקין. פירש בקונט׳ מוטם מחד בספל ונקב מחד במוטמו והכהן מערה (ב) מים בכפי הספלים והנסכים מקלחין דרך המוטמין ע״ג המזבח ובמזבח היה נקב שבו המים והיין יורדין לשיתין של מזבח לשיתין של מזבח שהיו עמוקין ומלוטים מלמד: **אחד מעובה ואחד דק.** אחד מנקבים מעובה חומו של יין ואחד דק חומו של מים: **אימא שניהם כליס כאחד.** כדמפרש בגמרא שהמים ממהרים לצאת לפיכך צריך שיהא הנקב דק: **ר״ג מערבו של מים מזרחו של יין.** הספלים נתונים אצל הקרן זה לפני זה סמוכין זה לזה אחד לגד מערב ואחד לפנים הימנו דהיינו למזרח: **ר׳ יהודה אומר כו׳.** כתרמי פליגי מתניתין לגופן קאי ומשנה דקתני ת״ק ואחת רבי יהודה למימר לך כמאי דמפיק מינה **הנכה את ידך.** שנראה שאחת המים בספל לפי שהלזוקין אין מודין בניסוך המים פעם אחת נסך לזוקי אחד את המים על רגליו: **שאינה מקודשת.** לא נתחנכה לעבודת המזבח שהרי קדושה לבלי שרת דקיימא לן (יומא דף יב:) כל הכלים שעשה משה משיחתן מקדשתן מכאן ואילך עבודתן מחנכתן וגמרינן(ב) מפרש״ מ״ט ממלאים בשמיני מקודש: **היה ממלא מן הכיור.** מן המים שבתוך הכיור ומי הכיור מע״פ שנמשח והוקדש לבלי שרת ומקדש מימיו אין נפסלין בלינה שהיו משקעין תוכו מבערב בגזר כדלמר בפרק יומא (דף לו.) לף הוא עשה מוכני לכיור שהיו משקעין במוכני הכיור אלא יהו מימיו נפסלין בלינה: **שהיין ומים מגולים הו׳.** מתגלה היינו טעמא דממלא מן הכיור ולא היה מנסך מהן לפי שהיין [והמים] המגולין פסולין לנסכי מזבח דמיתסיין שמא שתה מהן נחש והפרש מעורב בהן ומנסך אותו מביאו מנסך מים כשיעור שהרי הפרש מצטרף לשיעורן: **גמ׳ מנא ה״מ.** דתוקעין ומריעין בשחיטת המים של נסוך: **דכתיב שמחה ושמון.** מקדיש קרא לשמחה קמיה שמון: **חד יומא שכקוך.** יפקיעון מן השמים: **פרוונקא.** רץ לרוץ לפניו: **כשמחה אלמא.** שהוא ילמה הלריכים ויעבור מעברות השמים: **משכא דהסוא נכרא משוין לה גודא.** נוד ומכיוכו במסכת שבת (דף קלח.) הגוד והמשמרת: **עולין דרך ימין.** כשהוא עולה לרגל המזבח פונין לקרן מזרחית דרומית דהיינו לימין העולה שהכבש בדרומו של מזבח ומקרבלי יליפין לה (זבחים דף סב:) ומעלותיו פנות קדים (יחזקאל מ׳) כשמעלה בו תפנו למזרח: **ומקיפין ויורדין דרך שמאל.** כשהוא בא לירד אינו חוזר על עקביו אלא מקיף סביב למזבח עד שמגיע לכבש ויורד במערבו של כבש שהיא לשמאלו בעלייתו. ומפי למיל מוחזין על העקב דל״ל נמלא מהלך לגד שמאלו שהרי פניו למזבח ואינו מחזיר לו (אחוריו ורחמנא לחמר כל פינות שחתה פונה לא יהו אלא דרך ימין דנפקא לן מדתני רמי בר יחזקאל עומד על שיט עשר בקר וכו׳ במסכת זבחים (דף סב:): **חוץ מן העולה ג׳ דברים.** הנעשין בקרן מערבית דרומית שפונים דרך שמאל כשהן נראים מערבית דרומית שהיא לשמאלו ואין פונין לימין סביב עד שיגיעו לקרן מערבית דרומית. וכשחוזר קדמיה (דף סד.) מפרש טעמא נקטיס שמא ישתעה בשעת המעברה כשיקיפוהו שיותר ממהלך מלה אחת יש בהיקף המזבח ועולת העוף שמא תמות בשעת: **וחוזרין על העקב** גרסינן. ולא גרסינן ומקיפין על העקב כדרך שעלו בו ואין מקיפין לכל כמה למימרן למעוטי בהילוך של שמאל דמעוטינן: **כשרכבה במורת.** מקום עולת העוף על קרן דרומית מזרחית היא מפני שקרובה לבית הדשן שכל זורקין מולקה ועולה כדכתיב (ויקרא ו) והשליך אותה אצל המזבח וגו׳ וכית הדשן היה אצל הכבש במזרחה שמוך לה בשלשה טפחים וחמור מן המזבח כ׳ אמה כדתנן במסכת תמיד (פ״ו מ״ד) גבי מורס את הדשן. וכשעולת העוף רכה במזבח שיש שם כהנים רבים מולקין עולת העוף באין ועושין אותה במערבית דרומית אותם שאין יכולין לעמוד שם: **אמי לשמחורי.** לפי שפעמים שמחליפין: **לימא מתניתין.** דנעני אחד מעובה ואחד דק רבי יהודה היא דאמר אין מנסכין מים של נוד ושל יין רציעת ההין כתיב בנסכי תמיד הייט ג׳ לוגין שהיין שיש שעור לוג: **ומים קלישי.** ויוליאין בנקב קטן: **סבי נמי מספקרא.** דתמרי רבנן היא: **דתלו ר׳ יהודה רחב וקלר אים ליה.** כלומר שמעינן ליה דבלשון אחד רחב ואחד קלר קתמר ליה ולא בלשון מעובה ודק. רחב משמע יתר על קלר טפי מיימורא דמעובה על מידק: **נפשמה קרן המזבח.** ע״י מנסכים שזרקו בו: **כול של מלח.** מלח מגרוף: **לא מפני.** שיהא המזבח כשר לעבודה בקמיטה זו: **אלא כדי שלא ירהה פנוס.** מפני הכבוד:

כמין שני חוטמין דקין. (ואחד) מעובה ואחד דק כדי שיהו שניהם כלין בבת אחת מערבו של מים מזרחו של יין א׳עידה של מים לתוך של יין ושל יין לתוך של מים יצא ג׳ר׳ יהודה אומר בלוג היה מנסך כל שמונה ד׳ולמנסך אומר לו הגבה ידך שפעם אחד נסך אחד על גבי רגליו ורגמוהו כל העם באתרוגיהן ה׳במעשהו בחול כך מעשהו בשבת אלא שהיה ממלא מערב שבת חבית של זהב שאינה מקודשת מן השילוח ומניחה בלשכה ו׳נשפכה נתגלתה היה ממלא מן הכיור ז׳שהיין והמים מגולין פסולין לגבי מזבח: **גמ׳ מנא הנ״מ** דתנו רבנן ח׳ואשבתם מים בששון וגו׳ הנהו תרי מיני חד שמיה ששון וחד שמיה שמחה א״ל ששון לשמחה **אנא עדיפנא** מינך דכתיב [2] ששון ושמחה ישיגו וגו׳ א״ל שמחה לששון אנא עדיפנא מינך דכתיב [3] שמחה וששון ליהודים א״ל ששון לשמחה חד יומא שבקוך ושויוך פרוונקא דכתיב [4] כי בשמחה תצאו א״ל שמחה לששון חד יומא שבקוך ומלו בך מיא דכתיב ושאבתם מים בששון א״ל ההוא מינא דשמיה ששון לר׳ אבהו עתידיתו דתמלו לי מים לעלמא דאתי דכתיב ושאבתם מים בששון א״ל אי הוה כתיב לששון כדקאמרת השתא דכתיב בששון משכיה דההוא גברא משוינן ליה גודא ומלינן ביה מיא: עלה בכבש ופנה לשמאלו כו׳: ת״ר [5] כל העולים למזבח עולין דרך ימין ומקיפין ויורדין דרך שמאל [6] חוץ מן העולה לשלשה דברים הללו שעולין דרך שמאל וחוזרין על העקב ואלו הן ניסוך המים וניסוך היין ועולת העוף כשרבתה במזרח: **אלא** שהיו משחירין: בשלמא דיין משחיר דמיא אמאי משחיר כיון דאמר מר עירה של מים לתוך של יין ושל יין לתוך של מים יצא של מים אתי לאשחורי: ומנוקבים כמין ב׳ חוטמין וכו׳: לימא מתניתין ר׳ יהודה היא ולא רבנן דתנן רבי יהודה אומר בלוג היה מנסך כל שמונה דאי רבנן כי הדדי נינהו אפי׳ תימא רבנן חמרא סמיך מיא קלישי הבי נמי מסתברא דאי רבי יהודה רחב וקצר אית ליה דתניא רבי יהודה אומר שני [7] קשוואות היו שם אחד של מים ואחד של יין של יין פיה רחב של מים פיה קצר כדי שיהו שניהם כלין בבת אחת ש״מ: מערבו של מים: ת״ר [8] מעשה בצדוקי אחד שניסך על גבי רגליו ורגמוהו כל העם באתרוגיהן [9] ואותו היום נפגמה קרן המזבח והביאו בול של מלח וסתמוהו לא מפני שהוכשר לעבודה אלא מפני שלא יראה מזבח פגום

מסורת הש״ס

ב) [ל״ל מחד], ג) [ועיל מז.] תענית ג., ד) יומא כו:, ה) זבחים סב., ו) מן מן העולין ט׳ וכשחוזרין מחזרין על הספק נר מכרי״ט, ז) [פירוש כליס מלשון קשות הנסך ערוך], ח) [יומא כו: תוספתא פ״ג ה״ח], ט) זבחים סב., י) [נקמן מט:], י״א ר״ש שיהיו,

תורה אור השלם

1. ושאבתם מים בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעְיְנֵי הַיְשׁוּעָה:
ישעיהו יב ג
2. וּפְדוּיֵי יְיָ יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תַּשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה:
ישעיהו לה י
3. וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר וָעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ שִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן לַיְּהוּדִים מִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתְיַהֲדִים כִּי נָפַל פַּחַד הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם:
אסתר ח יז
4. כִּי בְשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף:
ישעיהו נה יב

הגהות הב״ח

(ב) תוס׳ ד״ה כמין מוטמין וכו׳ מערה בכפי הספלים כל״ל ותיבת מים נמחק:

מוסף רש״י

בלוג היה מנסך כל שמונה. כתרמי פליג, דקתמר ת״ק שלשה לוגין ככל יום ולהיכי אמר ככל יום לוג, וקתמר ת״ק שבעה ולא אמיני והוא אומר כל שמונה (לעיל מז:). ולמנסך. לתת המים, אומר לו הגבה ידך. ונראה שהעבירה הללומית נתון בספל של כסף שכל המזבח שהוא נקוב כמין מוטם דק שהיין מקלח ויוצא והוא הניסוך (יומא כו:). **שפעם אחת** נסך אחד על גבי רגליו. לא עירה הללומית נתון בספל ושפך המים על רגליו, לפי שהיה לנוקך ולהיו מזיקי הניסוך המים (שם). ומקיפין ויורדין דרך שמאל. מקיפים את המזבח כשכל מיכלי עבודה לו ליתן דמי מנחת לו ביזיון לחזרה למעבדה לו היסוך לחיצרים בציונית, ויוכיח מחברתו של כבש שהוא שמאל לעולים במזבח כעליתן (זבחים סב:). חוץ מן העולה לשלשה דברים הללו. הנעשים נקרן מערבית דרומית, שעולין דרך שמאל. כשהוא עולה למזבח פונה לשמאל כשהוא הקרן וכשגמר מחר על העקב דרך עליתו (זבחים סב:). **בול של מלח.** מלא מגרוף של מלח, שמעתי (זבחים סב:). **לא מפני שהוכשר** לעבודה. המזבח כל זמן שהקרן פנוס, ממעטים ואחזיל שכל מזבח שאין לו קרן (שם).